

[Jane Oksen]

re kendte disse betingelser, ville de næppe flytte ind i ældreboliger.

Det kan da ikke være rimeligt at pålægge arvingerne en sådan ekstra udgift.

Svar (21/2 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for boligministeren, under hvis ressort lov om boliger for ældre og personer med handicap (ældreboligloven) hører. Boligministeren har oplyst følgende:

Indledningsvis skal jeg oplyse, at der ikke i ældreboliglovgivningen er fastsat særlige regler for huslejebetaling i tilfælde af lejerens død. Det er således lejelovens almindelige regler, der gælder. Det vil sige, at det er de samme regler, som gælder for privat udlejningsbyggeri og almennyttigt boligbyggeri.

Ved dødsfald såvel som ved fraflytning skal opsigelsesvarslet i henhold til lejekontrakten respekteres. Dette indebærer, at lejerens eller den afdødes bo i tilfælde, hvor arv og gæld vedgås efter konkurslovens regler, er forpligtet til at betale husleje i opsigelsesperioden, såfremt genudlejning ikke finder sted i denne periode.

Udlejeren skal efter lejelovens regler bestræbe sig på at søge boligen genudlejet så hurtigt som muligt. Dette gælder også for ældreboliger, hvor beboers husleje, som dødsboet hæfter for, kan begrænses væsentligt, såfremt udlejeren hurtigt foranstalter genudlejning.

Socialministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Spm. nr. S 516

Til *socialministeren* (14/2 90) af:

Jane Oksen (FP):

»Kan en kommune påtvinge en gammel at flytte ind i en ny ældrebolig, fordi et plejehjem nedlægges?«

Begrundelse

Der nedlægges alt for mange plejehjemspladser, og ældre, der er så dårlige, at de hører hjemme på et plejehjem, omvisiteres til ældreboliger.

Spørgeren er interesseret i at vide, hvad omkostningerne er ved denne flytning, idet en ældrebolig formentlig er dyrere end en plejehjemsplads.

Omkostningerne – etablering, boligydelse, varmemhjælp, døgnpleje m.v. – overstiger formentlig også omkostningerne ved en plejehjemsplads.

Mange ældre føler sig utrygge ved at skulle bo alene. Har disse ældre slet ingen ret til selv at bestemme, om de fortsat ønsker at være på et plejehjem, eller ser man stort på deres ønsker, når der ikke må bygges flere plejehjem på trods af flere senile gamle.

Svar (21/2 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

Efter bistanndslovens § 83 kan krav om fraflytning af boligen for beboere i plejehjem og beskyttede boliger kun gennemføres, såfremt kravet støttes på forhold, der kan sidestilles med en af de i lejelovens kapitel XIII nævnte opsigelsesgrunde. Afgørelsen kan indbringes for de sociale ankemyndigheder.

Bestemmelsen blev indført for at beskytte beboerne imod uønsket fraflytning f.eks. i tilfælde, hvor kommunen af økonomiske grunde ønskede, at beboeren skulle flytte fra et hjem beliggende uden for kommunen tilbage til et hjem i kommunen, hvor der var ledige pladser.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at krav om fraflytning dog kan gennemføres, hvis ejendommen afvikles som plejehjem, nedrives eller ombygges f.eks. som et led i kommunens omstilling til nye ældreboligformer. En pligt til erstatningsbolig følger dog allerede af, at den pågældende efter sin helbredstilstand opfylder betingelserne i bistanndslovens § 79 for optagelse i et plejehjem eller en beskyttet bolig.

Der er mulighed for, at en person, der hidtil har haft ophold i et plejehjem, kan få anvist en ældrebolig. Dette kan især være aktuelt i tilfælde, hvor der flyttes fra et utidssvarende plejehjem med henblik på indflytning i en ældrebolig, der typisk er tidssvarende, og hvor der tillige kan ydes en omfattende hjælp.

Da spørgeren i sin begrundelse ønsker oplyst, hvilke omkostninger der er ved at flytte ind i en ældrebolig, har jeg forelagt dette spørgsmål for boligministeren, under hvis ressort lov om boliger for ældre og personer med handicap (ældreboligloven) hører. Boligministeren har oplyst følgende:

Det gennemsnitlige beboerindskud pr. ældrebolig skønnes at udgøre ca. 13.000 kr.